

Załącznik do uchwały nr 883/20
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 30 czerwca 2020 r.

Adresat
Pan
J.E.
ul. N.
(...) W.

Sygnatura
WWRPO.VIII.3162.22.2013.KSz

DECYZJA

Nr WWRPO/2/W/2020 podjęta w dniu 30 czerwca 2020 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego w osobach:

Olgierd Kustosz - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Tomasz Sobieraj - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Stanisław Wziątek - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego,
Anna Bańkowska - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 25 pkt 1, art. 26 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2019 r. poz. 1295 t. j), art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2 a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r., poz. 512 t.j. z późn. zm.), art. 108 § 1 w zw. z art. 47 § 1, art. 116 § 1 i 4 w zw. z art. 47 § 1 i art. 109 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U z 2015 r. poz. 613 t.j. z późn. zm.) oraz art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 t.j. z późn. zm.)

po rozpatrzeniu wniosku J.E. – o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/31/W/2016 z dnia 26 lipca 2016 r. orzekającą odpowiedzialność solidarną za zaległości spółki „T.” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. przy ul. K. z tytułu braku zwrotu środków otrzymanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-072/10-00 z dnia 25 lutego 2011 r. na realizację projektu pn. „Wdrożenie do produkcji opatentowanych komponentów do dźwigów oraz kompletnych dźwigów (wind)”, określonych w decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/25/W/2013 z dnia 2 lipca 2013 r.

– utrzymuje się w mocy decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/31/W/2016 z dnia 26 lipca 2016 r. w całości.

Uzasadnienie

Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego na mocy art. 25 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2019 r. poz. 1295 t. j. ze zm., dalej: uzppr), pełni rolę Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (dalej: IZ RPO WZ), do której zadań należy m.in. zawieranie z beneficjentami umów o dofinansowanie projektu, zarządzanie środkami finansowymi przeznaczonymi na realizację programu operacyjnego, pochodzącymi z budżetu państwa, budżetu województwa lub ze źródeł zagranicznych, prowadzenie kontroli realizacji programu operacyjnego, w tym kontroli realizacji poszczególnych dofinansowanych projektów, a także odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach o finansach publicznych.

W dniu 25 lutego 2011 r. Beneficjent – „„T.” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przy ul. K. (następnie w upadłości likwidacyjnej, a obecnie nieistniejąca) zawarła z IZ RPO WZ umowę o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-072/10-00 na realizację projektu pn. „Wdrożenie do produkcji opatentowanych komponentów do dźwigów oraz kompletnych dźwigów (wind)” Oś priorytetowa 1 „Gospodarka – Innowacje – Technologie”, Działanie 1.1 „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw poprzez innowacyjne inwestycje”, Poddziałanie 1.1.3 „Inwestycje MSP w nowe technologie”.

Umowa o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-072/10-00 określa szczegółowe zasady dofinansowania projektu, a także prawa i obowiązki Beneficjenta z tym związane. Zgodnie z zapisami przedmiotowej umowy IZ RPO WZ zobowiązała się do dofinansowania części wydatków kwalifikowalnych poniesionych na realizację projektu na podstawie zweryfikowanego przez IZ RPO WZ poprawnego wniosku o płatność. Beneficjent natomiast zobowiązał się do realizacji projektu w oparciu o wniosek o dofinansowanie, z należytą starannością, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację projektu, a także osiągnięcie celów zakładanych we wniosku o dofinansowanie (§ 4 ust. 4 umowy o dofinansowanie).

Zgodnie Wytycznymi dla Wnioskodawców obowiązującymi w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 – 2013 (dalej: RPO WZ) dla konkursu nr RPOWZ/1.1.3/2010/1 (dalej: Wytyczne) Beneficjent, który otrzymał na podstawie uchwały Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego dofinansowanie zobowiązany był zapewnić jego prawidłową i terminową realizację projektu, jak również osiągnięcie wskaźników produktu i rezultatu zakładanych we wniosku o dofinansowanie. Na podstawie umowy o dofinansowanie (§ 9 ust. 5) wnioskodawca był zobowiązany utrzymać projekt i jego rezultaty co najmniej przez 3 lata od daty zakończenia realizacji projektu. Zgodnie z aneksem do umowy nr UDA-RPZP.01.01.03-32-072/10-05 z dnia 16 sierpnia 2012 r. okres realizacji omawianego projektu ustalono od dnia 31 marca 2011 r. do dnia 3 kwietnia 2012 r. (zakończenie finansowe projektu). Tym samym trzyletni okres utrzymania wskaźników produktu/rezultatu upłynął w dniu 3 kwietnia 2015 r.

W dniach 26 – 27 listopada 2012 r. w związku z zakończeniem realizacji projektu oraz złożeniem przez Beneficjenta wniosku o płatność końcową IZ RPO WZ przeprowadziła kontrolę planową projektu. Po przeprowadzeniu kontroli do Beneficjenta został przesłany – w celu jego podpisania – protokół pokontrolny, jednakże nie został on odesłany do IZ RPO WZ.

W dniu 12 lutego 2013 r. do IZ RPO WZ wpłynęło pismo od Syndyka Masy Upadłości Spółki informujące, iż postanowieniem Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 stycznia 2013 r. ogłoszono upadłość Spółki obejmującą likwidację jej majątku.

Z uwagi na trwające postępowanie upadłościowe mające na celu likwidację majątku Beneficjenta poprzez jego sprzedaż, jak i związane z tym zaprzestanie działalności produkcyjnej IZ RPO WZ ustaliła, iż Beneficjent nie utrzymał wskazanych we wniosku o dofinansowanie wskaźników produktu i rezultatu czym naruszył obowiązujące go w ramach RPO WZ procedury wskazane w umowie o

dofinansowanie dnia 25 lutego 2011 r. W związku z tym, iż w oparciu o art. 26 ust. 1 pkt 15 uzppr do zadań IZ RPO WZ należy odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację programów, projektów lub zadań, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885 t.j. ze zm., zwaną dalej ufp), IZ RPO WZ podjęła czynności zmierzające do odzyskania należnej jej kwoty. Tym samym pismem z dnia 15 kwietnia 2013 r. IZ RPO WZ wezwała Spółkę do zwrotu środków nieprawidłowo wykorzystanych w ramach RPO WZ.

Wobec bezskutecznego upływu terminu wskazanego w wezwaniu do zwrotu środków, z dniem 20 maja 2013 r. wszczęto wobec Syndyka Masy Upadłości Spółki postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków z tytułu płatności dokonanych w ramach RPO WZ na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-072/10-00. W wyniku przeprowadzonego postępowania administracyjnego Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 2 lipca 2013 r. podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/25/W/2013 orzekającą od Spółki zwrot środków w kwocie 1 428 704,29 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych.

Beneficjent nie zwrócił środków we wskazanym w ww. decyzji terminie, w związku z czym IZ RPO WZ pismem z dnia 20 sierpnia 2013 r. zgłosiła przysługującą jej wierzytelność w postępowaniu upadłościowym dotyczącym Beneficjenta. Uwzględniając rodzaj, ww. wierzytelność została umieszczona odpowiednio w czwartej i piątej kategorii, określając tym samym kolejność zaspokajania wierzycieli ze środków pieniężnych uzyskanych w wyniku likwidacji masy upadłości. Syndyk Masy Upadłości Beneficjenta pismem z dnia 18 stycznia 2016 r. poinformował IZ RPO WZ o zaspokojeniu, w ramach ostatecznego planu podziału funduszy masy upadłości, wierzycieli trzeciej kategorii w wysokości 23,60 %, przesyłając w załączeniu postanowienie Sądu Rejonowego w K. z dnia 28 grudnia 2015 r. o zakończeniu postępowania upadłościowego. Ze względu na powyższe, IZ RPO WZ nie odzyskała żadnych środków w ramach przedmiotowego postępowania.

Mając powyższe na uwadze IZ RPO WZ 9 maja 2016 r. wszczęła z urzędu postępowanie administracyjne w celu ustalenia solidarnej odpowiedzialności J.E. – Prezesa Zarządu Spółki, za jej zobowiązania wynikające z decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/25/W/2013 z dnia 2 lipca 2013 r.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzją nr WWRPO/31/W/2016 z dnia 26 lipca 2016 r. orzekł odpowiedzialność solidarną J.E. zaległości spółki „T.” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. przy ul. K. z tytułu braku zwrotu środków otrzymanych w ramach RPO WZ na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-072/10-00 z dnia 25 lutego 2011 r. na realizację projektu pn. „Wdrożenie do produkcji opatentowanych komponentów do dźwigów oraz kompletnych dźwigów (wind)”, określonych w decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/25/W/2013 z dnia 2 lipca 2013 r.

Pismem z dnia 19 września 2017 r. J.E. (dalej: Strona lub Zobowiązany) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. decyzją. Przedmiotowej decyzji zarzucił:

- 1) naruszenie art. 7 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 t.j. ze zm., dalej: kpa, dalej: kpa) poprzez brak umożliwienia udziału Strony w postępowaniu administracyjnym, niezawiadomienia o konieczności złożenia wyjaśnień, braku wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego,
- 2) art. 77 § 1 kpa poprzez wybiórcze zgromadzenie materiału dowodowego, a jego rozpatrzenie nastąpiło z naruszeniem zasad dochodzenia prawdy obiektywnej,
- 3) art. 9 kpa poprzez nieinformowanie Strony o jakichkolwiek okolicznościach prowadzonego postępowania administracyjnego,
- 4) art. 10 § 1 kpa poprzez wykluczenie Strony przez IZ RPO WZ z czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym, co skutkowało przeprowadzeniem dowodów z naruszeniem art. 80 kpa i jako takie nie mogły stanowić podstawy orzekania o zwrocie,
- 5) naruszenie prawa materialnego, w tym:
 - a. art. 116 § 1 op poprzez jego niezastosowanie, albowiem IZ RPO WZ nie uwzględniło twierdzeń Strony odnośnie kwestii zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości w terminie,

- b. art. 57 ust. 5 Rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r., ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31 lipca 2006 r., ze zm., dalej: Rozporządzenia nr 1083/2006) poprzez jego niezastosowanie,
- c. art. 71 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) NR 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006, dalej: Rozporządzenie nr 1303/2013, poprzez jego niezastosowanie.

Ponadto Zobowiązany wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii Biegłego z zakresu ekonomii i finansów na okoliczność zgłoszenia skutecznego wniosku o ogłoszenie upadłości spółki „T.” Sp. z o.o. we właściwym czasie oraz zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Postanowieniem z dnia 18 października 2017 r. IZ RPO WZ z uwagi na znaczny stopień skomplikowania sprawy oraz konieczność dokonania szczegółowej analizy zarzutów wskazanych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przedłużyła postępowanie administracyjne do dnia 21 listopada 2017 r.

Następnie IZ RPO WZ pismem z dnia 7 listopada 2017 r. wezwała Stronę do przedłożenia dokumentacji, tj.

- wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie, którego Sąd Rejonowy w K. Wydział VII Gospodarczy postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013 r. (sygn. akt VII G Up 1/13) ogłosił upadłości spółki „T.” Sp. z o.o.,
- sprawozdania finansowego „T.” Sp. z o.o. za okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r.,
- sprawozdania finansowego „T.” Sp. z o.o. za okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011 r.,
- sprawozdania finansowego „T.” Sp. z o.o. za okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r.,
- sprawozdania finansowego „T.” Sp. z o.o. za okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.,
- innych będących w posiadaniu J.E. dokumentów dot. sytuacji finansowej spółki „T.” Sp. z o.o. przed ogłoszeniem upadłości.

Z uwagi na oczekiwanie na dostarczenie przez Beneficjenta ww. dokumentów IZ RPO WZ przedłużyła postępowanie administracyjne do 19 stycznia 2018 r. Kolejno z uwagi na wniosek Beneficjenta o przedłużenie terminu na złożenie dokumentów z dnia 20 grudnia 2017 r., 15 lutego 2018 r. i 21 marca 2018 r. IZ RPO WZ przedłużyła postępowanie administracyjne do dnia 23 kwietnia 2018 r.

Pismem z dnia 13 kwietnia 2018 r. Beneficjent przedłożył:

- wniosek o ogłoszenie upadłości, na podstawie którego Sąd Rejonowy w K. Wydział VII Gospodarczy postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013 r. (sygn. akt VII G Up 1/13) ogłosił upadłość spółki „T.” Sp. z o.o. – 29 stron potwierdzonych za zgodność z oryginałem.
- sprawozdania finansowe „T.” Sp. z o.o. za okres 1 stycznia 2010 r. do 31 grudnia 2013 r. wydanych przez Sąd Rejonowy w K. IX Wydział Gospodarczy – 88 stron potwierdzonych za zgodność z oryginałem.

W związku z analizą ww. materiału dowodowego, IZ RPO WZ łącznie przedłużyła postępowanie administracyjne do dnia 23 lipca 2018 r. Postanowieniem z dnia 4 lipca 2018 r. IZ RPO WZ dopuściła zgłoszony przez Beneficjenta dowód z opinii Biegłego z zakresu księgowości i rachunkowości w celu ustalenia, czy J.E. złożył we właściwym czasie skuteczny wniosek o ogłoszenie upadłości.

Z uwagi na konieczność przygotowania opinii dopuszczalnej jako dowód w przedmiotowym postępowaniu IZ RPO WZ łącznie przedłużyła postępowanie administracyjne do dnia 21 grudnia 2018 r.

W dniu 7 listopada 2018 r. IZ RPO WZ zawarła umowę z dr S.M. – Biegłym wpisanym na listę Biegłych sądowych z zakresu finanse, ekonomia i organizacja przedsiębiorstw prowadzona przy Sądzie Okręgowym w Szczecinie, rzeczoznawcą ekonomicznym i doradcą restrukturyzacyjnym (dalej: Biegły). Biegły po analizie przedłożonych przez Beneficjenta dokumentów w dniu 27 listopada 2018 r. przekazał do IZ RPO WZ opinię, której celem było przeprowadzenie analizy sytuacji finansowej „T.” Sp. z o.o. w latach 2010 – 2013 w celu odpowiedzi na pytanie czy Zarząd „T.” Sp. z o.o. złożył, w wymaganym terminie dwóch tygodni od wystąpienia podstaw do ogłoszenia upadłości, wniosek o ogłoszenie upadłości.

Następnie z uwagi na analizę przez organ ostatecznej opinii przygotowanej przez Biegłego IZ RPO WZ przedłużyła postępowanie administracyjne do dnia 21 lutego 2019 r.

Pismem z dnia 12 lutego 2019 r. IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczyła o prawach wynikających z art. 10 § 1 kpa. Następnie ze względu na przewidziane terminy zapoznania się z aktami i umożliwienie Beneficjentowi wypowiedzenia się co do zebranych materiałów i zgłoszonych żądań, IZ RPO WZ przedłużyła postępowanie administracyjne do dnia 21 marca 2019 r.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 19 marca 2019 r. podjął decyzję administracyjną nr WWRPO/7/W/2019 utrzymującą w całości w mocy decyzję administracyjną Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/31/W/2016 z dnia 26 lipca 2016 r.

Pismem z dnia 19 kwietnia 2019 r. Strona wniosła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (dalej: WSA) w Szczecinie, którą IZ RPO WZ wraz z odpowiedzią na skargę z dnia 22 maja 2019 r. przekazała do WSA.

WSA w Szczecinie wyrokiem z dnia 2 grudnia 2019 r. (sygn. akt I SA/Sz 458/19) uchylił zaskarżoną decyzję nr WWRPO/7/W/2019 i zasądził na rzecz J.E. zwrot kosztów postępowania sądowego. Sąd w wyroku wskazał, iż ponownie rozpoznając sprawę, organ winien rozważyć wszystkie przesłanki odpowiedzialności członka zarządu, o których mowa w art. 116 op.

W związku z doręczeniem w dniu 28 lutego 2020 r. IZ RPO WZ, prawomocnego wyroku WSA z dnia 2 grudnia 2019 r. (sygn. akt I SA/Sz 458/19) oraz akt sprawy, organ będąc związany wskazanym wyrokiem powziął czynności mające na celu przeprowadzenie postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej wydanej przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego decyzji administracyjnej nr WWRPO/31/W/2016 orzekającej solidarną odpowiedzialność J.E. za zaległości spółki „T.” Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z tytułu braku zwrotu środków otrzymanych na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-072/10-00 z dnia 25 lutego 2011 r. na realizację projektu pn. „Wdrożenie do produkcji opatentowanych komponentów do dźwigów oraz kompletnych dźwigów (wind)”, określonych w decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/25/W/2013 z dnia 2 lipca 2013 r.

Pismem z dnia 12 marca 2020 r. oraz ponownie pismem z dnia 14 kwietnia 2020 r., z uwagi na fakt, iż Strona złożyła pełnomocnictwo do reprezentowania w postępowaniu administracyjnym przez adwokata M.G., natomiast wraz ze skargą sporządzoną w dniu 19 kwietnia 2019 r. na decyzję administracyjną nr WWRPO/7/W/2019 z dnia 19 marca 2019 r. złożono pełnomocnictwo do reprezentowania przez radcę prawnego dr T. Ż., IZ RPO WZ zwróciła się do J.E. z zapytaniem, czy w niniejszym postępowaniu będzie nadal reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika. Jednocześnie w przypadku wskazania właściwego pełnomocnika, IZ RPO WZ zwróciła się z prośbą o przedłożenie opłaconego pełnomocnictwa do reprezentowania pana J.E. Przedmiotowe pismo przesłano do wiadomości adwokata M.G. oraz radcy prawnego dr T.Ż.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 27 kwietnia 2020 r. adwokat M.G. wskazał, iż pełnomocnictwo do reprezentowania przez niego J.E. wygasło i nie jest już pełnomocnikiem Strony. Natomiast pismem z dnia 14 maja 2020 r. (wpływ do IZ RPO WZ 18 maja 2020 r.) zgłoszono pełnomocnictwo do reprezentowania Strony w niniejszym postępowaniu przez radcę prawnego dr T.Ż., załączając opłacone pełnomocnictwo.

Następnie pismem z dnia 20 maja 2020 r. IZ RPO WZ poinformowała Stronę, iż w wobec wejścia w życie ustawy z dnia 3 kwietnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych w związku z wystąpieniem COVID-19 w 2020 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 694 z późn. zm., dalej: Ustawa COVID-19), na mocy art. 19 ww. ustawy terminy określone w art. 35 § 3 kpa na załatwienie sprawy ulegają przedłużeniu o 3 miesiące, ponadto przepisów art. 36-38 kpa (dotyczących m.in. obowiązku organu po upływie terminu załatwienia sprawy administracyjnej, a także ponaglenia) nie stosuje się. Wskazano, iż w oparciu o art. 20 ust. 1-2 Ustawy COVID-19, w przypadku, o którym mowa w art. 19, istnieje możliwość zawieszenia postępowania na uzasadniony wniosek Strony, jednak nie dłużej niż na 180 dni, przy czym za okres od dnia wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania do dnia doręczenia postanowienia o podjęciu zawieszono postępowania nie nalicza się odsetek. Zgodnie natomiast z art. 15 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 374 z późn. zm. dalej: Specustawa) w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, w szczególności, gdy urząd administracji obsługujący organ administracji publicznej wykonuje zadania w sposób wyłączający bezpośrednią obsługę interesantów, organ administracji publicznej: 1) może odstąpić od zasady określonej w art. 10 § 1 kpa (zasada czynnego udziału Strony) także w przypadku, gdy wszystkie Strony zrzekły się swego prawa; 2) może zapewnić Stronie udostępnienie akt sprawy lub poszczególnych dokumentów stanowiących akta sprawy również za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną na adres wskazany w rejestrze danych kontaktowych, o którym mowa w art. 20j ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne lub inny adres elektroniczny wskazany przez Stronę; 3) może przeprowadzić czynność w toku postępowania wymagającego zgodnie z przepisami prawa osobistego stawiennictwa, również przez udostępnienie przez Stronę lub innego uczestnika postępowania swojego wizerunku w czasie rzeczywistym, za pośrednictwem transmisji audiowizualnej, o ile przemawia za tym interes Strony, a organ prowadzący postępowanie wyraził na to zgodę. IZ RPO WZ przedmiotowym pismem zwróciła się z prośbą o informację, czy Strona chce skorzystać ze wskazanych powyżej uprawnień przewidzianych w postępowaniach administracyjnych przez ustawodawcę w związku z sytuacją wystąpienia COVID-19.

W dniu 1 czerwca 2020 r. do IZ RPO WZ wpłynęło pismo pełnomocnika Strony, w którym wskazano, iż Strona przyjęła do wiadomości informacje wskazane w piśmie z dnia 20 maja 2020 r., oświadczając nadto, iż nie zamierza skorzystać z przywołanych w przedmiotowym piśmie uprawnień.

Pismem z dnia 5 czerwca 2020 r. IZ RPO WZ poinformowała Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczyła o prawach wynikających z art. 10 § 1 kpa.

Po przeprowadzeniu ponownego postępowania wyjaśniającego, obejmującego całościową ocenę materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz pełnej analizy stanu faktycznego i prawnego sprawy, z poszanowaniem wytycznych wskazanych przez WSA w wyroku z dnia 2 grudnia 2019 r. (sygn. akt I SA/Sz 458/19), IZ RPO WZ wskazuje co następuje.

Zgodnie z art. 60 ufp środkami publicznymi stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publiczno-prawnym są m.in. kwoty dotacji podlegające zwrotowi w przypadkach określonych w ufp (pkt. 1). Na mocy art. 67 ufp do spraw dotyczących należności, o których mowa w ww. artykule, nieuregulowanych w ufp stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 t.j. z późn. zm., dalej: kpa) i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 t.j. z późn. zm, dalej: op).

Należy podkreślić, iż ordynacja podatkowa przewiduje odpowiedzialność innych podmiotów za zobowiązania podatnika. Podmioty te określane są w ustawie mianem „osób trzecich”, a ich odpowiedzialność bierze się z faktu pozostawania z podatnikiem w stosunkach umożliwiających czerpanie korzyści majątkowej z działania podatnika lub z faktu pozostawania w stosunkach gospodarczych z podatnikiem. I tak, w myśl art. 107 § 1 op, w przypadkach i w zakresie przewidzianym w Dziale III, Rozdziale 15 op (pn. „Odpowiedzialność podatkowa osób trzecich”) za

zaległości podatkowe podatnika odpowiadają całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem również osoby trzecie, które zostały określone przez ustawodawcę (art. 110 i następane op). Zgodnie z art. 107 § 2 op, jeżeli dalsze przepisy nie stanowią inaczej, osoby trzecie odpowiadają również za:

- 1) podatki niepobrane oraz pobrane, a niewpłacone przez płatników lub inkasentów;
- 2) odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych;
- 3) niezwrócone w terminie zaliczki naliczonego podatku od towarów i usług oraz za oprocentowanie tych zaliczek;
- 4) koszty postępowania egzekucyjnego.

Mając na uwadze powyższe należy podkreślić, iż na równi z zaległością podatkową traktuje się także odsetki naliczone od tej zaległości. Odsetki te mają charakter akcesoryjny, a nie samoistny, gdyż obowiązek ich zapłaty przez podatnika powstaje dopiero z chwilą wystąpienia zaległości (art. 53 § 1 op).

Institucja odpowiedzialności podatkowej osób trzecich wykorzystywana była i jest obecnie pod rządami ordynacji podatkowej w sytuacjach, gdy zabraknie podatnika, gdy podatnik nie wykonuje ciążącego na nim zobowiązania we właściwy sposób i we właściwym terminie, a także gdy majątek podatnika w wyniku wszczętej egzekucji okazuje się być niewystarczającym. Uzasadnieniem odpowiedzialności osób trzecich za zobowiązania podatkowe jest ekonomiczny ich związek z podatnikiem przejawiający się uzyskiwaniem przez osobę trzecią korzyści z dochodu czy majątku podatnika (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego (dalej: NSA) z 3 grudnia 1998 r., SA/Sz 193/98, LEX nr 36115). Analiza uregulowań ordynacji podatkowej prowadzi do wniosku, że obok związków o charakterze ekonomicznym, odpowiedzialność osób trzecich może być też uzasadniona więzami rodzinnymi czy organizacyjnymi, a także wyjątkowo – wcześniej nawiązanym stosunkiem cywilnoprawnym (gwarant, poręczyciel). W prawie podatkowym odpowiedzialność osób trzecich wiąże się przede wszystkim z faktycznymi stosunkami o charakterze majątkowym, w jakich pozostają lub pozostawały one z podmiotem pierwotnie zobowiązanym do świadczenia (tak: Etel Leonard (red.), Ordynacja podatkowa. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2019).

Stosownie do treści art. 108 § 1 op, o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej organ orzeka w drodze decyzji. WSA w Warszawie w wyroku z dnia 14 czerwca 2018 r. (sygn. akt VIII SA/Wa 189/18) wskazał, iż decyzja o odpowiedzialności osób trzecich jest decyzją konstytutywną, w której organ zobowiązuje tę osobę do uregulowania zaległości podatnika. Odpowiedzialność osób trzecich ma charakter posiłkowy i środki przedsięwzięte w celu realizacji zobowiązania podatkowego powinny być skierowane przede wszystkim przeciwko podatnikowi. Możliwość orzekania o odpowiedzialności osoby trzeciej warunkowana jest bowiem wcześniejszym niewykonaniem zobowiązania przez podatnika, a prowadzenie wobec niej egzekucji dopuszczalne jest jedynie w przypadku, gdy egzekucja z majątku podatnika okazała się w całości lub w części bezskuteczna (art. 108 § 4 op). W piśmiennictwie i judykaturze wskazuje się na jej solidarny, akcesoryjny, posiłkowy (subsydiarny) i osobisty charakter. Pojęcie akcesoryjnej odpowiedzialności osób trzecich oznacza, że nie może ona powstać bez uprzedniego powstania obowiązku wobec pierwotnego dłużnika, a osoba trzecia nie ma żadnego wpływu na istnienie i wysokość zobowiązania w zakresie należności podatnika, które kształtują się bez jej udziału. W związku z tym osoba, na którą przenoszona jest odpowiedzialność podatkowa, nie może skutecznie kwestionować wcześniejszych ustaleń dokonanych przez organ podatkowy w toku postępowania podatkowego, zarówno co do podstawy opodatkowania, wysokości podatku, jak i prawdziwości materiałów dowodowych, na podstawie których ustalono zobowiązanie podatkowe (wyrok NSA z 30 kwietnia 1996 r., SA/Po 2712/95, POP 1998, z. 5, s. 172).

Należy przy tym zauważyć, że osoby trzecie odpowiadają za cudzy dług. Na nich nie ciąży obowiązek podatkowy. Dlatego ich odpowiedzialność jest odpowiedzialnością za cudze zobowiązanie podatkowe i tylko wówczas, gdy przekształca się ono w zaległość podatkową. Należy więc podkreślić, iż mamy tu do czynienia z odpowiedzialnością solidarną, a nie statutowaniem zobowiązania solidarnego. Przesłanką tej odpowiedzialności jest właśnie istnienie cudzego długu i wskazania zawarte w ustawie. Jest to więc odpowiedzialność nie za podatnika, lecz obok podatnika, płatnika, inkasenta czy następcy prawnego. Do zaistnienia odpowiedzialności osób trzecich nie wystarcza istnienie samego zobowiązania podatkowego, lecz konieczne jest istnienie zaległości podatkowej albo niewypełnienie obowiązków przez płatnika lub inkasenta. Do tej odpowiedzialności solidarnej nie mają

zastosowania reguły z art. 91 op, gdyż ten ostatni przepis odnosi się, zgodnie z jego brzmieniem, tylko do odpowiedzialności solidarnej za zobowiązania podatkowe – a więc za zobowiązania podatkowe solidarne – i nie został on wymieniony w art. 109 § 1 op (tak: Babiarz Stefan i inni, Ordynacja podatkowa. Komentarz, wyd. XI Opublikowano: WKP 2019). Zgodnie ze stosowanym odpowiednio art. 109 § 2 pkt 1 op w razie niedotrzymania terminu płatności osoba trzecia odpowiada również za naliczone po dniu wydania decyzji o jej odpowiedzialności odsetki za zwłokę od zaległości. Zgodnie ze stanowiskiem WSA w Warszawie wyrażonym w wyroku z dnia 22 maja 2007 r. (sygn. akt III SA/Wa 69/07) przywołana wyżej regulacja prawna zawiera odrębną podstawę do naliczenia odsetek za zwłokę, już po dniu wydania decyzji orzekającej o odpowiedzialności osoby trzeciej, w razie, gdy nie dotrzyma ona terminu płatności kwot z niej wynikających. Odsetki za zwłokę, w przypadku nieuiszczenia należności w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji, nalicza osoba trzecia odpowiadająca za zaległości podatkowe. I dalej, decyzja administracyjna powinna ukształtować zobowiązanie przenoszone na osobę trzecią w ten sposób, aby objąć nim istniejące w dacie jej wydania zobowiązanie podatnika (Spółki) w całości, czyli uwzględnić kwotę główną zaległego podatku (zobowiązania) wraz z odsetkami od tej należności, obciążającymi podatnika (Spółkę).

Ordynacja podatkowa zawiera zamknięty katalog przypadków, w których odpowiedzialność za należności podmiotu pierwotnie zobowiązanego może być przeniesiona na osoby trzecie. Są to jedynie podmioty wprost wskazane w op. Zgodnie z art. 116 § 1 op za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji, spółki akcyjnej lub spółki akcyjnej w organizacji odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

- 1) nie wykazał, że:
 - a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe) albo
 - b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego) nastąpiło bez jego winy;
- 2) nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

Natomiast zgodnie z art. 116 § 2 op odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu, oraz zaległości wymienione w art. 52 op powstałe w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu. Ponadto na mocy art. 116 § 4 op przepisy § 1-3 stosuje się również do byłego członka zarządu.

W wyroku z dnia 2 grudnia 2019 r. (sygn. akt. I SA/Sz 458/19) WSA w Szczecinie wskazał, iż „z treści ww. przepisu wynikają następujące 4 przesłanki sine qua non orzeczenia o solidarnej odpowiedzialności członka zarządu spółki. Po pierwsze zaległość podatkowa dotyczy zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez daną osobę obowiązków członka zarządu. Po drugie egzekucja należności wobec Spółki okazała się bezskuteczna w całości lub w części. Po trzecie członek zarządu nie wykazał, że we właściwym czasie złożono wniosek o upadłość lub wszczęto postępowanie układowe, bądź niezłożenie wniosku o upadłość czy nie wszczęcie postępowania układowego nastąpiło bez jego jakiegokolwiek winy. Po czwarte członek zarządu nie wskazał mienia spółki umożliwiającego zaspokojenie znacznej części zaległości podatkowych spółki. Przynajmniej wyżej przepis wskazuje także, jak rozłożony jest ciężar dowodzenia powyższych przesłanek. Na organie podatkowym spoczywa obowiązek wykazania bezskuteczności egzekucji wobec Spółki oraz okoliczności pełnienia przez członka zarządu funkcji w czasie, w którym upływał termin płatności zobowiązania podatkowego (tzw. przesłanki pozytywne), natomiast członek zarządu (byłego członka zarządu) obciąża wykazanie okoliczności wyłączających odpowiedzialność – tj., że we właściwym czasie złożono wniosek o upadłość lub wszczęto postępowanie układowe, bądź niezłożenie wniosku o upadłość czy nie wszczęcie postępowania układowego nastąpiło bez jego jakiegokolwiek winy, bądź wskazanie mienia spółki, z którego możliwa będzie egzekucja (tzw. przesłanki negatywne).”

Wobec powyższego, IZ RPO WZ ponownie przeprowadzając postępowanie administracyjne, obejmujące pełną analizę stanu faktycznego i prawnego zbadala, czy w przedmiotowej sprawie doszło do wypełnienia w pozytywnych przesłankach odpowiedzialności za zaległości spółki z tytułu dofinansowania jak również przesłankach wyłączających odpowiedzialność J.E. za zobowiązania Spółki.

Na samym początku wskazania wymaga, iż IZ RPO WZ, w pierwszej kolejności musiała rozważyć czy spełniony został podstawowy warunek stwierdzenia odpowiedzialności członka zarządu spółki, tj. bezskuteczność egzekucji w stosunku do spółki w całości lub w części. IZ RPO WZ stoi na stanowisku, iż wymóg bezskuteczności egzekucji z majątku spółki, warunkujący odpowiedzialność solidarną członków zarządu tej spółki za jej zobowiązania, został spełniony na gruncie analizowanej sprawy, pomimo, iż IZ RPO WZ nie wszczęła postępowania egzekucyjnego na podstawie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. W wyroku z dnia 26 lutego 2015 r. (sygn. akt II FSK 607/14) NSA stwierdził, że „nie może być dalej idącej bezskuteczności egzekucji w stosunku do danego podatnika niż w przypadku, gdy egzekucja w ogóle nie może zostać uruchomiona, co następuje po ogłoszeniu upadłości, kiedy nie można kontynuować postępowania egzekucyjnego, ani wszcząć nowego postępowania egzekucyjnego, a zatem nie jest możliwe przeprowadzenie jakiegokolwiek czynności egzekucyjnej wobec Spółki”. NSA wskazał, że „egzekucja generalna przeprowadzona w ramach postępowania upadłościowego (co miało miejsce w niniejszej sprawie) zastępuje egzekucję singularną prowadzoną wobec podmiotu upadłego przez poszczególnych wierzycieli na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego albo ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Ponadto jak podkreślił NSA w wyroku z 28 kwietnia 2010 r. (sygn. akt I FSK 677/09) „o bezskuteczności egzekucji można mówić nie tylko wówczas, gdy postępowanie egzekucyjne było wszczęte i przeprowadzone na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego bądź ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz.U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954 ze zm.). Interpretacja taka ujmuje pojęcie egzekucji zbyt wąsko, na co nie pozwala wykładnia językowa art. 116 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.). Ustawy te nie wyczerpują bowiem wszystkich regulacji odnoszących się do postępowania egzekucyjnego zawartych w polskim ustawodawstwie. Analogiczną funkcję do postępowania egzekucyjnego, polegającą na likwidacji majątku dłużnika celem zaspokojenia jego wierzycieli, pełni również postępowanie upadłościowe uregulowane w ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. nr 60, poz. 535 ze zm.)”. Zgodnie z wyrokiem NSA z 26 lutego 2008 r. (sygn. akt I FSK 402/08) „jeżeli postępowanie upadłościowe zostaje wszczęte, wierzyciele są uprawnieni do realizacji swych roszczeń przeciwko upadłemu jedynie w postępowaniu upadłościowym. Po ogłoszeniu upadłości i w czasie trwania postępowania upadłościowego wierzyciel, nie może wszczynać i prowadzić odrębnego postępowania egzekucyjnego w celu przymusowego ściągnięcia należności. Postępowanie upadłościowe jest w tym czasie jedynym postępowaniem zmierzającym do zaspokojenia wierzycieli, jakie może być prowadzone. Stosownie do art. 146 ust. 1 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, postępowanie egzekucyjne (sądowe jak i administracyjne) wszczęte przeciwko upadłemu ulega zawieszeniu z mocy prawa z datą ogłoszenia upadłości, a umarza się je z mocy prawa po uprawomocnieniu się postanowienia o ogłoszeniu upadłości. W czasie postępowania upadłościowego niedopuszczalne jest wszczęcie postępowań egzekucyjnych z masy upadłości przeciwko upadłemu. Zatem po ogłoszeniu upadłości spółki, brak jest możliwości zaspokojenia się z majątku tej spółki w trybie egzekucji sądowej i administracyjnej”. W takim przypadku, to postępowanie upadłościowe stanowi postępowanie egzekucyjne, o którym mowa w art. 108 § 2 pkt 3 Ordynacji podatkowej (zob. wyrok NSA z dnia 26 lutego 2015 r., sygn. akt II FSK 77/13, wyrok WSA w Warszawie z dnia 24 stycznia 2017 r., III SA/Wa 3084/15).

Mając na uwadze powyższe rozważania, podkreślić należy, że IZ RPO WZ pismem z dnia 20 sierpnia 2013 r. zgłosiła przysługujące jej wierzytelności w toczącym się postępowaniu upadłościowym dotyczącym Spółki w łącznej wysokości 1 651 586,29 zł (w tym: 1 428 704,29 zł tytułem należności głównej ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, 183 695,00 zł tytułem odsetek liczonych jak dla zaległości podatkowych za ostatni rok przed datą ogłoszenia upadłości oraz 39 187,00 zł tytułem pozostałych odsetek liczonych jak dla zaległości podatkowych). Prowadzone w

stosunku do spółki „T.” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością postępowanie upadłościowe, po wykonaniu ostatecznego planu podziału funduszy masy upadłości, zakończyło się wraz z uprawomocnieniem się postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 28 grudnia 2015 r. Ponieważ w wyniku jego przeprowadzenia wierzytelność Województwa Zachodniopomorskiego określona w decyzji administracyjnej nr WWRPO/25/W/2013 z dnia 2 lipca 2013 r. nie została zaspokojona w jakiegokolwiek części, stwierdzić należy, że istnieją jednoznaczne podstawy do uznania, iż prowadzona w stosunku do Spółki egzekucja (uniwersalna) była bezskuteczna.

Zatem pierwsza z pozytywnych przesłanek wskazanych w art. 116 § 1 op dotycząca bezskuteczności egzekucji, została w przedmiotowej sprawie spełniona.

Przechodząc do analizy kolejnej przesłanki pozytywnej, wskazanej w art. 116 § 2 op. Zgodnie art. 116 § 2 op odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu. NSA w wyroku z dnia 22 stycznia 2020 r. (sygn. akt I GSK 455/17) wprost wskazał, iż organ podatkowy, orzekając o odpowiedzialności członka zarządu za zaległości podatkowe, jest zobowiązany wykazać okoliczność pełnienia obowiązków członka zarządu w czasie powstania zobowiązania podatkowego, które przerodziło się w dochodzoną zaległość podatkową oraz bezskuteczność egzekucji wobec spółki. WSA w Szczecinie w wyroku z dnia 2 grudnia 2019 r. (sygn. akt. I SA/Sz 458/19) wskazał także, iż zaległość podatkowa dotyczy zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez daną osobę obowiązków członka zarządu. Natomiast w wyroku z dnia 16 lipca 2019 r. (sygn. akt II FSK 2893/17) NSA podkreślił, że przepis art. 116 § 2 op odwołuje się do przesłanki „pełnienia obowiązków członka zarządu” rozumianej formalnie, tj. do posiadania formalnych uprawnień członka zarządu za konkretny okres, niezależnie od tego, czy obciążony odpowiedzialnością członek zarządu faktycznie zajmował się interesami podmiotu, w którym był członkiem zarządu.

Podkreślić należy, że omawiana przesłanka odpowiedzialności winna być ustalana w oparciu o obiektywnie istniejące kryteria, tj. spełnienie formalnych warunków „pełnienia funkcji członka zarządu”. W tym miejscu należy jednak zaznaczyć, że decyzja orzekająca zwrot środków od Beneficjenta, wydana na podstawie art. 207 ust. 9 ufp (decyzja administracyjna nr WWRPO/25/W/2013 wydana wobec spółki w dniu 2 lipca 2013 r.) ma charakter deklaratoryjny, nie zaś konstytutywny. Decyzja określająca przypadającą do zwrotu kwotę dofinansowania nie tworzy nowego stosunku prawnego. Obowiązek zwrotu dofinansowania powstaje z chwilą zaistnienia przesłanek przewidzianych przepisami prawa. W niniejszej sprawie, w dniu 12 lutego 2013 r. do IZ RPO WZ wpłynęło pismo od Syndyka Masy Upadłości Spółki informujące, iż postanowieniem Sądu Rejonowego w K. z dnia 10 stycznia 2013 r. ogłoszono upadłość Spółki obejmującą likwidację jej majątku. Z uwagi na trwające postępowanie upadłościowe mające na celu likwidację majątku Beneficjenta poprzez jego sprzedaż, jak i związane z tym zaprzestanie działalności produkcyjnej IZ RPO WZ stwierdziła, iż Beneficjent nie utrzymał wskazanych we wniosku o dofinansowanie wskaźników produktu i rezultatu czym naruszył obowiązujące go w ramach RPO WZ procedury wskazane w umowie o dofinansowanie. Mając na uwadze stwierdzone naruszenia, wobec spółki powstał obowiązek zwrotu dofinansowania. Z odpisu Krajowego Rejestru Sądowego nr 0000161365 (dalej: KRS) wynika, iż w powyżej wskazanym okresie Spółkę reprezentował jednoosobowy zarząd, a funkcję Prezesa Zarządu pełnił J.E. (już od dnia rejestracji spółki tj. od dnia 26 maja 2003 r.). J.E. pełnił funkcję Prezesa Zarządu także w okresie, kiedy upływał termin zapłaty zobowiązania określonego w decyzji administracyjnej nr WWRPO/25/W/2013 z dnia 2 lipca 2013 r. (doręczony w dniu 16 lipca 2013 r.), tj. w dniu 31 lipca 2013 r.

Zatem druga z pozytywnych przesłanek wskazanych w art. 116 § 2 op została w przedmiotowej sprawie spełniona.

Przechodząc do analizy przesłanek uwalniających Członka Zarządu od odpowiedzialności za zobowiązania spółki z o.o. należy zaznaczyć, iż organ jest zobowiązany wskazać jedynie okoliczności pełnienia obowiązków członka zarządu w czasie powstania zobowiązania, które przerodziło się w dochodzoną zaległość spółki oraz bezskuteczność egzekucji przeciwko spółce, gdyż ciężar wykazania którejkolwiek okoliczności uwalniającej od odpowiedzialności spoczywa na członku zarządu (tak m.in. WSA w Łodzi w wyroku z dnia 8 grudnia 2015 r., sygn. akt I SA/Łd 1144/15). Tym samym to na Prezesie Zarządu Spółki J.E. ciążył obowiązek wykazania, że we właściwym

czasie złożono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, bądź też wykazanie braku winy (jakiegokolwiek) w niepodjęciu działań w tym kierunku albo też wskazanie mienia spółki umożliwiającego zaspokojenie znacznej części zaległości podatkowych spółki. W przedmiotowej sprawie na wniosek J.E. przeprowadzono dowód z opinii biegłego, na okoliczność zgłoszenia skutecznego wniosku o ogłoszenie upadłości spółki „T.” Sp. z o.o. we właściwym czasie oraz zgodnie z obowiązującymi przepisami. Po analizie przedłożonych przez Beneficjenta dokumentów, w dniu 27 listopada 2018 r. biegły przekazał do IZ RPO WZ opinię, której celem było przeprowadzenie analizy sytuacji finansowej „T.” sp. z o.o. w latach 2010 – 2013 i odpowiedzi na pytanie, czy Zarząd „T.” Sp. z o.o. złożył w wymaganym terminie dwóch tygodni od wystąpienia podstaw do ogłoszenia upadłości wniosek o ogłoszenie upadłości. W tym miejscu trzeba bowiem wskazać, iż w dacie złożenia przez Beneficjenta wniosku o ogłoszenie upadłości, tj. w dniu 31 grudnia 2012 r. obowiązywała ustawa z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (dalej: pun) w brzmieniu nadanym tekstem jednolitym z dnia 9 października 2012 r. (Dz. U. z 2012 r. poz.1112). W związku z tym zgodnie z art. 21 ust. 1 pun, J.E. był zobowiązany nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości, zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości. Dopiero w art. 428 ust. 15 lit. a ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne – który zaczął obowiązywać od 1 stycznia 2016 r. – zmieniono art. 21 ust. 1 pun w ten sposób, że dwutygodniowy termin został wydłużony do trzydziestodniowego. Tym samym prawidłowość złożenia przez J.E. wniosku o ogłoszenie upadłości winna być oceniana wg stanu prawnego na dzień 31 grudnia 2012 r.

Jak zostało wskazane przez Biegłego w opinii, przesłankami stanowiącymi podstawę do ogłoszenia upadłości było:

- niewykonywanie wymagalnych zobowiązań pieniężnych,
- nadwyżka zobowiązań ponad wartość majątku dłużnika.

Biegły, badając przesłankę niewypłacalności polegającą na tym, że dłużnik nie reguluje swoich wymagalnych zobowiązań przeanalizował dane zawarte w Wykazie tytułów egzekucyjnych oraz tytułów wykonawczych dołączonych do wniosku o ogłoszenie upadłości „T.” Sp. z o.o. z dnia 31 grudnia 2012 r. Wykaz ten zawierał dane identyfikujące wierzyciela, kwotę wierzytelności, dowód istnienia wierzytelności w postaci nakazu zapłaty lub tytułu wykonawczego, datę wydania nakazu zapłaty lub tytułu wykonawczego oraz informację o stanie zaspokojenia wymagalnego zobowiązania na dzień złożenia wniosku. Ponadto wzięte zostały pod uwagę dane zgromadzone w ogólnym zestawieniu zobowiązań „T.” Sp. z o.o. dołączonym do przedmiotowego wniosku, który zawiera informacje dotyczące wierzycieli hipotecznych, informacje uzupełniające zawarte we wcześniej wymienionym wykazie.

Analiza powyższych danych doprowadziła Biegłego do wniosku, iż sytuacja, w której Beneficjent nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych wobec co najmniej dwóch wierzycieli (bez względu na kwoty i długość okresu przeterminowania) wystąpiła w dniu 11 sierpnia 2012 r. W tej bowiem dacie Beneficjent nie regulował zobowiązań wobec A. w łącznej kwocie 272 550,40 zł, która była wymagalna na dzień 11 sierpnia 2012 r., A. B. na kwotę 61 812,70 zł, która była wymagalna na dzień 11 sierpnia 2012 r., A.Sp. z o.o. na kwotę 13 996,28 zł, która była wymagalna na dzień 15 sierpnia 2012 r. Niemniej jednak z dostępnych danych nie wynikało, aby powyższy stan osiągnął cechy stanu trwałego do końca badania okresu, tj. końca 2012 r.

Następnie Biegły dokonał badania daty wystąpienia przesłanki upadłości w sytuacji gdy zobowiązania przewyższają wartość majątku. W związku z tym Biegły dokonał analizy wielkości bilansowych dotyczących aktywów i pasywów (w tym zobowiązań) wynikających z dostępnych w aktach sprawy sprawozdań finansowych spółki, tj. za lata 2009 – 2012. Powyższa analiza doprowadziła do stwierdzenia przez Biegłego, iż w tym przypadku podstawa ogłoszenia upadłości wystąpiła w dniu 31 grudnia 2012 r. Niemniej jednak Biegły wskazał w swojej opinii na liczne zastrzeżenia dotyczące jakości przedstawionych przez Beneficjenta danych bilansowych. W szczególności wskazał, iż sprawozdania nie były badane przez biegłego rewidenta, a tym samym ich wiarygodność (rzetelność i prawidłowość) nie została potwierdzona przez niezależnego, profesjonalnego rzeczoznawcę. Biegły zauważył również, iż sprawozdania finansowe wykazują

symptomy nakazujące ostrożność przy korzystaniu z danych bilansowych, a także wskazujące na istnienie ryzyka, naruszenia zasady rzetelnego obrazu. Dotyczy to w szczególności sprawozdania finansowego za rok 2012, które m.in. zostało podpisane dopiero 31 marca 2013 r. oraz brak jest w nim informacji o ogłoszeniu wobec Beneficjenta upadłości w dniu 10 stycznia 2013 r.

W podsumowaniu opinii wskazane zostało, iż wynik badań powstania stanu niewypłacalności w postaci niewykonywania wymagalnych zobowiązań pieniężnych wobec co najmniej dwóch wierzycieli wystąpił w dniu 11 sierpnia 2012 r., przy czym stan ten nie miał cech stanu trwałego. Niemniej jednak w rozumieniu zjawiska nieregulowania wymagalnych zobowiązań pieniężnych w pun wymagane jest jedynie, aby dłużnik nie regulował drugiej z kolei wymagalnej wierzytelności i miał co najmniej dwóch wierzycieli (wynika to z tego, że postępowanie upadłościowe jest egzekucją generalną i ma zastosowanie w przypadku gdy wierzycieli jest więcej niż jeden). Nie jest przy tym istotne jak duża kwotowo jest skala nieregulowanych zobowiązań. Ponieważ dla stwierdzenia wystąpienia stanu niewypłacalności podmiotu gospodarczego wystarczy wystąpienie jednej z dwóch postaci niewypłacalności – art. 11 pun – to w świetle opinii Biegłego jako datę stanu niewypłacalności należy wskazać najwcześniej ustaloną w niej datę, tj. 11 sierpnia 2012 r. Biorąc pod uwagę powyższą datę, jak i wynikający z art. 21 ust. 1 pun dwutygodniowy termin na zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości, to termin na złożenie takiego wniosku upływał dla zarządu w dniu 25 sierpnia 2012 r.

Podsumowując powyższe oraz odnosząc się do twierdzenia Strony, iż złożyła we właściwym czasie wniosek o ogłoszenie upadłości Spółki, wskazać należy, iż zarząd „T.” Sp. z o.o. był zobowiązany do starannego zajmowania się sprawami spółki i w ramach tego obowiązku powinien na bieżąco monitorować rozrachunki i sytuację płatniczą spółki, w tym terminowość regulowania zobowiązań. Tym samym zarząd spółki na bieżąco uzyskiwał i posiadał wiedzę o powstawaniu zaległości w regulowaniu wymagalnych zobowiązań. W związku ze wskazaniem w profesjonalnej opinii Biegłego, iż początkową datą, od której należy liczyć dwutygodniowy termin na złożenie przez zarząd spółki wniosku do Sądu o ogłoszenie upadłości spółki jest dzień 11 sierpnia 2012 r., to ostatnim dniem na złożenie w terminie wniosku o ogłoszenie upadłości „T.” Sp. z o.o. był dzień 25 sierpnia 2012 r. Przyjąć należy, iż złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości w dniu 31 grudnia 2012 r. było dokonane po terminie wynikającym z ustawy. Mając to na uwadze, Strona nie wykazała faktu złożenia we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości. Ponadto J.E. nie wykazał braku winy w niepodjęciu działań zmierzających w tym kierunku, jak też nie wskazał mienia spółki umożliwiającego zaspokojenie znacznej części zaległości podatkowych spółki. Tym samym w przedmiotowej sprawie nie wystąpiły przesłanki wyłączające odpowiedzialność J.E. za zobowiązania ww. spółki.

W następnej kolejności IZ RPO WZ odniesie się do wskazanych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy naruszeń, tj:

- 1) art. 7 kpa poprzez brak umożliwienia udziału Strony w postępowaniu administracyjnym, nie zawiadomienia o konieczności złożenia wyjaśnień, braku wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego,
- 2) art. 9 kpa poprzez nie informowanie Strony o jakichkolwiek okolicznościach prowadzonego postępowania administracyjnego,
- 3) art. 10 § 1 kpa poprzez wykluczenie Strony przez IZ RPO WZ z czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym.

Mając na względzie, iż okoliczności stanowiące podstawę stawiania przez Stronę ww. zarzutów są tożsame, IZ RPO WZ postanowiła rozpatrzyć je łącznie. Odnosząc się do ww. zarzutów IZ RPO WZ wskazuje, iż pismem z dnia 11 maja 2016 r. (przesłanym na ówczesny adres zamieszkania J.E. tj. ul. O. M. M. w W.) Strona została zawiadomiona o wszczęciu postępowania administracyjnego, jak również pouczone o możliwości czynnego udziału w sprawie, składaniu wniosków dowodowych, jak i wypowiedzenia się do zebranych dowodów i materiałów. Następnie do Zobowiązanego przesłane zostało postanowienie z dnia 9 czerwca 2016 r. o przedłużeniu postępowania i pismo informujące o zamiarze zakończenia postępowania z dnia 6 lipca 2016 r. Strona pierwsze pismo w sprawie skierowane do IZ RPO WZ wysłała dopiero 11 lipca 2016 r., wnosząc w nim o wydłużenie terminu na zapoznanie się z aktami sprawy. W tym miejscu warto zaznaczyć, iż Beneficjent w przedmiotowym piśmie wskazał swój adres do doręczeń na ul. O. M.M. w W. W związku z wnioskiem Strony IZ RPO

WZ przedłużyła postępowanie administracyjne do dnia 9 sierpnia 2016 r. W dniu 18 lipca 2016 r. Stronie w siedzibie IZ RPO WZ zostały udostępnione akta postępowania administracyjnego. Następnie J.E. w dniu 21 lipca 2016 r. złożył wyjaśnienia w sprawie wskazując jedynie, iż złożył we właściwym terminie wniosek o ogłoszenie upadłości „T.” Sp. z o.o.

Mając na uwadze powyższe wskazać trzeba, iż IZ RPO WZ prawidłowo i skutecznie doręczyła Beneficjentowi pisma informujące go o wszczęciu postępowania administracyjnego, jak i umożliwiła Stronie czynny udział w sprawie. Jednocześnie wbrew temu co twierdzi J.E., IZ RPO WZ nie ma obowiązku uzyskania stanowiska Strony postępowania. Jedynym ciążącym na organie obowiązkiem jest obowiązek wynikający z kpa, tj. podjęcie czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, umożliwienie stronie czynnego udziału w sprawie, jak i obowiązek informowania strony. Ponadto zauważyć trzeba, że zasady ogólne kpa mają chronić prawa strony w postępowaniu administracyjnym, ale nie zwalniają jej od wszelkiej dbałości o własne interesy i od wszelkiej aktywności procesowej (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego – dalej: NSA – z dnia 1 sierpnia 2018 r. sygn. akt II OSK 1389/18). Natomiast w orzecznictwie dotyczącym stosowania art. 116 § 1 op ugruntowany został pogląd, iż ciężar wykazania którejkolwiek z okoliczności uwalniających od odpowiedzialności za zobowiązania spoczywa na członkach zarządu (wyrok NSA z dnia 13 kwietnia 2016 r., sygn. akt II FSK 394/14, z dnia 7 kwietnia 2016 r., sygn. akt I GSK 892/14, z dnia 4 sierpnia 2017 r., sygn. akt II FSK 1955/15, z dnia 24 kwietnia 2018 r. II FSK 1044/16, z dnia 12 kwietnia 2018 r., sygn. akt II FSK 2429/17). Tym samym brak aktywności Strony i niebranie przez nią czynnego udziału od początku trwania postępowania administracyjnego nie może stanowić zarzutu wobec organu.

Odnosząc się w tym miejscu do złożonego przez J.E. pisma z dnia 21 lipca 2016 r. (wpływ do IZ RPO WZ w dniu 26 lipca 2016 r.) wskazać należy, iż Strona została poinformowana o braku możliwości odniesienia się w decyzji administracyjnej nr WWRPO/31/W/2016 z dnia 26 lipca 2016 r. do wniosków zawartych w ww. piśmie. Pismo o zamiarze zakończenia postępowania zostało przesłane Stronie w dniu 6 lipca 2016 r. (doręczone w dniu 11 lipca 2016 r.). Stronie wyznaczono 7 dniowy termin na wypowiedzenie się co do zebranego materiału dowodowego. Skoro wyjaśnienia zostały wniesione przez J.E. po terminie wyznaczonym przez IZ RPO WZ, to wydanie decyzji 26 lipca 2016 r. nie naruszało praw strony do udziału w postępowaniu.

Przechodząc do zarzutu naruszenia przez IZ RPO WZ art. 77 § 1 kpa poprzez wybiórcze zgromadzenie materiału dowodowego, którego rozpatrzenie nastąpiło z naruszeniem zasad dochodzenia prawdy obiektywnej, wskazać należy, iż IZ RPO WZ całościowo zebrała dowody, począwszy od wniosku o dofinansowanie, umowy o dofinansowanie, kontroli, dostępne dokumenty dotyczące postępowania upadłościowego „T.” Sp. z o.o., jak i dokumenty dotyczące postępowania administracyjnego w przedmiocie zwrotu środków prowadzonego wobec „T.” Sp. z o.o., a także postępowania egzekucyjnego. Tym samym IZ RPO WZ zebrała całość dostępnej dokumentacji. Ponadto warto podkreślić, iż w postępowaniu prowadzonym w oparciu o art. 116 § 1 op, to po stronie Zobowiązanego leży obowiązek wykazania okoliczności wyłączającej jego odpowiedzialności za zobowiązania spółki (L. Etel, „Ordynacja Podatkowa. Komentarz aktualizowany” wyd. LEX 2018). Tym samym po stronie IZ RPO WZ, jako na organie orzekającym o odpowiedzialności członka zarządu za zaległości podatkowe, leżał obowiązek wykazania okoliczność pełnienia obowiązków członka zarządu w czasie powstania zobowiązania podatkowego, które przerodziło się w dochodzoną zaległość podatkową oraz bezskuteczność egzekucji uniwersalnej (postępowanie upadłościowe) wobec spółki. W niniejszej sprawie mamy bowiem do czynienia z odwróceniem ciężaru dowodu.

Mając na uwadze powyższe, zarzut Strony dotyczący naruszenia art. 77 § 1 kpa nie znajduje uzasadnienia w okolicznościach niniejszej sprawy.

W tym miejscu wskazać należy, iż zarzut naruszenia przez IZ RPO WZ art. 57 ust. 5 Rozporządzenia nr 1083/2006 oraz art. 71 Rozporządzenia nr 1303/2013 poprzez ich niezastosowanie odnoszą się do decyzji administracyjnej nr WWRPO/25/W/2013 orzekającej od „T.” Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej zwrot środków w kwocie 1 428 704,29 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych. Zgodnie z wyrokiem WSA w Warszawie z dnia 22 maja 2007 r. (sygn. akt III SA/Wa 96/07) decyzja o odpowiedzialności osób trzecich jest decyzją konstytucyjną, w której organ zobowiązuje tę osobę do uregulowania zaległości podatnika (odpowiednio dłużnika). Taka decyzja

stwarza obowiązek i wskazuje termin płatności przeniesionego podatku (odpowiednio wierzytelności), wynoszący 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji. Zobowiązanie osoby trzeciej do uiszczenia cudzego podatku nie może przekształcić się w zaległość podatkową (odpowiednio zobowiązanie), bowiem zaległością podatkową jest tylko podatek niezapłacony w terminie płatności (art. 51 § 1 op), a zobowiązanie osoby trzeciej do uiszczenia cudzego długu podatkowego takim podatkiem nie jest. Tak skonstruowana decyzja konstytutywna powinna ukształtować zobowiązanie przenoszone na osobę trzecią w ten sposób, aby objąć nim istniejące w dacie wydania decyzji zobowiązanie podatnika w całości, czyli uwzględnić kwotę główną zaległego podatku wraz z odsetkami od tej należności, obciążającymi podatnika. Poprzez to, że zobowiązanie osoby trzeciej do daty wydania decyzji o przeniesieniu odpowiedzialności nie jest jej zobowiązaniem, lecz zobowiązaniem nierzetelnego podatnika, w treści decyzji należy to zobowiązanie precyzyjnie określić. W tym miejscu należy wskazać, iż decyzja o odpowiedzialności podatkowej jest odrębną w stosunku do decyzji wymierzającej lub określającej podatek podatnikowi co oznacza, że w postępowaniu w sprawie o ustalenie odpowiedzialności osoby trzeciej nie można kwestionować wcześniejszych ustaleń dokonanych przez organ administracji w toku postępowania podatkowego wobec podatnika, dotyczących m.in. podstawy opodatkowania czy wysokości podatku (tak, NSA w wyroku z dnia 21 czerwca 2000 r., sygn. akt I SA/Kr 666/98). W postępowaniu tym nie rozstrzyga się już bowiem kwestii związanych z ustaleniem istnienia obowiązku podatkowego oraz wysokości zobowiązania podatkowego (tak NSA w wyroku z dnia 31 marca 1995 r., sygn. akt: SA/Wr 1671/94, niepubl.), dlatego też na etapie postępowania odwoławczego nie ma możliwości kwestionowania decyzji orzekającej o zwrocie środków.

Tym samym ustosunkowując się do omawianych powyżej zarzutów Strony, IZ RPO WZ wskazuje, że odnoszą się one do podstawy zwrotu, a nie do rozstrzygnięcia dotyczącego odpowiedzialności Strony za zobowiązania Spółki i jako takie nie podlegają badaniu w niniejszym postępowaniu.

Podsumowując, rozpatrując wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy IZ RPO WZ nie stwierdziła wystąpienia podniesionych przez Stronę naruszeń. Strona bowiem była prawidłowo informowana o działaniach prowadzonych w postępowaniu administracyjnym. Ponadto został jej umożliwiony czynny udział w postępowaniu, a organ wszechstronnie zebrał i rozpatrzył materiał dowodowy. Na skutek ponownie przeprowadzonego postępowania administracyjnego polegającego m.in. na wszechstronnym rozpatrzeniu zebranego materiału dowodowego, w tym przede wszystkim dokumentacji zgromadzonej w sprawie, opinii prawnej, wyroku WSA w Szczecinie z dnia 2 grudnia 2019 r. (I SA/Sz 458/19), w którym WSA wskazał, iż organ przy ponownym rozpatrzeniu sprawy winien rozważyć wszystkie przesłanki odpowiedzialności członka zarządu, o których mowa w art. 116 op, IZ RPO WZ ustaliła, iż skoro do stwierdzenia odpowiedzialności Członka Zarządu spółki konieczne jest nie tylko ustalenie pozytywnych jej przesłanek, czyli bezskuteczności egzekucji zaległości podatkowej oraz powstania zobowiązania w okresie pełnienia przez niego tej funkcji, ale także wykazanie, że nie zachodzą przesłanki wyłączające tę odpowiedzialność, w przedmiotowej sprawie zaistniały podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności J.E. za zaległości „T.” Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej. Wystąpiły bowiem przesłanki pozytywne: J.E. pełnił funkcję członka zarządu w czasie, kiedy doszło do naruszenia procedur warunkującego zwrot przekazanego dofinansowania oraz w czasie, gdy powstała zaległość podatkowa spółki, a także wystąpiła bezskuteczność egzekucji (uniwersalnej) z majątku spółki. Ponadto nie wystąpiły przesłanki uwalniające od odpowiedzialności Członka Zarządu, tj. zgłoszenie we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości lub wszczęcie postępowania układowego bądź brak winy w niezgłoszeniu tych wniosków oraz wskazanie mienia spółki umożliwiającego zaspokojenie znacznej części zaległości podatkowych.

Po przeprowadzeniu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy IZ RPO WZ na podstawie art. 138 kpa wydaje jedno z trzech rozstrzygnięć:

- 1) utrzymujące w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchylające zaskarżoną decyzję, w całości albo w części i w tym zakresie orzekające co do istoty sprawy albo uchylające decyzję – umarzające postępowanie w pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarzające postępowanie odwoławcze.

Mając na uwadze całość zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności akt postępowania administracyjnego, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, jak i opinii Biegłego, która nie była kwestionowana przez Stronę oraz wytycznych WSA w wyroku z dnia 2 grudnia 2019 r. (sygn. akt I SA/Sz 458/19), IZ RPO WZ nie widzi podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji ani w całości ani w części, w związku z czym utrzymuje w całości w mocy zaskarżoną decyzję nr WWRPO/31/W/2016 z dnia 26 lipca 2016 r. orzekającą odpowiedzialność solidarną J.E. za zaległości spółki „T.” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. przy ul. K. z tytułu braku zwrotu środków otrzymanych w ramach RPO WZ na podstawie umowy o dofinansowanie nr UDA-RPZP.01.01.03-32-072/10-00 z dnia 25 lutego 2011 r. na realizację projektu pn. „Wdrożenie do produkcji opatentowanych komponentów do dźwigów oraz kompletnych dźwigów (wind)”, określonych w decyzji administracyjnej Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr WWRPO/25/W/2013 z dnia 2 lipca 2013 r.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, ul. Staromłyńska 10 w terminie 30 dni od daty jej doręczenia za pośrednictwem Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego. Od skargi pobierany jest wpis stały, który wynosi 500 zł (§ 2 ust. 3 pkt. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r., Nr 221, poz. 2193 ze zm.)). Stronie przysługuje możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 3 kwietnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach wspierających realizację programów operacyjnych w związku z wystąpieniem COVID-19 w 2020 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 694) Strona w celu ograniczenia negatywnych skutków wystąpienia COVID-19 może zwrócić się do Instytucji Zarządzającej RPO WZ z wnioskiem o wstrzymanie wykonania decyzji, na okres nie dłuższy niż 180 dni. Wstrzymanie wykonania decyzji następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie. Postanowienie, może być w każdym czasie uchylone, jeżeli ustąpiły przyczyny, dla których zostało wydane. Za okres od dnia wydania postanowienia o wstrzymaniu wykonania decyzji do dnia doręczenia postanowienia uchylającego to postanowienie nie nalicza się odsetek.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego

Otrzymują:

- 1) Kancelaria Radcy Prawnego
dr T. Ż
ul. K. (...)
(...) W.
- 2) a/a